

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

До 215 річниці ХНПУ імені Г.С. Сковороди

МАТЕРІАЛИ
II СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ СТУДЕНТА
(15 листопада 2019 року, місто Харків)

Харків

2019

УДК 81+82+371.3:811
ББК 74.580.268
М34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №6 від 05.11.2019 р.)

М34 Матеріали II студентської науково-практичної конференції, присвяченої Міжнародному дню студента (15 листопада 2019 року, місто Харків) / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 89 с.

У збірці представлено матеріали II науково-практичної конференції магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

Видано за рахунок авторів

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2019

<i>Іванченко Олександра</i> . Квазіномінація як одна з основних особливостей роману антиутопії	35
<i>Карабут Анастасія</i> . Шляхи збереження авторського стилю в перекладі українською на прикладі роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	36
<i>Карачун Катерина</i> . Особливості використання автентичних документів у контексті ігор на уроках французької мови	37
<i>Карватська Анастасія</i> . Лексико-семантичне поле «Гостинність» у сучасній англійській мові	39
<i>Кільяченко Анастасія</i> . Концепт СВОБОДА як базовий концепт американської лінгвокультури	41
<i>Козловська Марина</i> . Поняття асоціативності в лінгвістиці	42
<i>Козубова Наталія</i> . Особливості дослідження рекламного дискурсу	43
<i>Колісник Інна</i> . Der deutschsprachige gastronomische Diskurs	44
<i>Коробка Валерія</i> . Описи інтер'єру в романі Д. Лондона «Мартін Іден»	45
<i>Коробкова Світлана</i> . Ім'я персонажа в художньому тексті: функціонально-семантична типологія	47
<i>Костенко Наталія</i> . Неологізми в сучасному англомовному телевізійному дискурсі	48
<i>Костира Лілія</i> . Семантична класифікація фітонімів	49
<i>Курченко Світлана</i> . Газетний заголовок як поліфункціональний мовленнєвий акт	50
<i>Літовченко Андрій</i> . Абревіація в англійській ортопедії: способи скорочення термінів	51
<i>Лук'янченко Анна</i> . Значення анаграми в романі Дена Брауна «Код да Вінчі»	52
<i>Мирошніченко Елеонора</i> . Літературний психологізм як художній феномен... ..	55
<i>Орел Аліна</i> . Особливості чоловічих та жіночих образів у романі Е. М. Ремарка «Мансарда Мрій»	56
<i>Персіянова Анастасія</i> . Роман Дж. Голсуорсі «Біла мавпа» в контексті неоромантизму	58
<i>Подлужна Дар'я</i> . Роль домашнього читання у вивченні французької мови, його функції та завдання	59
<i>Полковник Анастасія</i> . Моделювання історіографічної метапрози в романі М. Онтадже «Англійський пацієнт»	60
<i>Рибас Катерина</i> . Карнавальність як літературне явище	62
<i>Різник Даяна</i> . Використанні Інтернет-ресурсів у навчальному процесі	63
<i>Рог Олександра</i> . Сміслові компоненти концепту «кохання» в англійській пареміології	63

комунікативного читання», яке передбачає вміння викласти суть прочитаного, своє бачення проблеми відповідно до особистісних, емоціональних і інтелектуальних особливостей студента.

Визначаючи роль і місце домашнього читання як виду читання в процесі навчання іноземної мови можна сказати, що воно є навчальним видом мовної діяльності, бо на його основі можна вирішити такі навчальні завдання як: навчити читання вголос і про себе; розширити словниковий запас учнів; навчити учнів отримувати потрібну і цікаву інформацію з тексту, що вони читають; прищепити учням смак і любов до самостійного читання літератури іноземною мовою; пробудити у них бажання дізнатися нове шляхом подолання певних труднощів (мовних, технічних); пробудити інтерес до читання як до творчого процесу рішення розумових завдань у зв'язку з розумінням змісту тексту; розвивати навички та вміння усного та писемного мовлення; закріпити вивчені граматичні та лексичні теми; навчити самостійно читати, повно і точно розуміти окремі моменти тексту іноземною мовою з мінімальним використанням словника; розвивати навички здогадуватися про значення слова по контексту, його словотворчим елементам.

Отже, роль домашнього читання на всіх етапах навчання іноземної мови дуже значуща, тому що домашнє читання виконує тренувальну роль і має допоміжний характер в процесі навчання читання. Завдяки домашньому читанню учень може опанувати усі чотири види читання тому що воно є їх комбінацією. Також, під час підготовки до здачі завдань з домашнього читання учень має змогу ознайомитися з лексичною, граматичною і стилістичною своєрідністю французької мови та поглибити свої знання з країнознавства. Цей метод є дуже ефективним в стимуляції тяги учнів до нових знань, тому що таке читання не є нудним і дає можливість проявити свою самостійність і продемонструвати свої знання і уміння.

МОДЕЛЮВАННЯ ІСТОРІОГРАФІЧНОЇ МЕТАПРОЗИ В РОМАНІ М. ОНТАДЖЕ “АНГЛІЙСЬКИЙ ПАЦІЄНТ”

Анастасія ПОЛКОВНИК

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Н.С. Алексєєва

Сучасна література постмодернізму, в тому сенсі, в якому ми її сьогодні розуміємо, характеризується сильною саморефлексивністю і відверто пародійною інтертекстуальністю. Говорячи про постмодерністську прозу, мають на увазі метапрозу, і, в силу відсутності чітких визначень неоднозначного періоду, таке ототожнення приймається, як правило, беззастережно. У літературі термін «постмодернізм» слід застосовувати для того, щоб підкреслити двоїстий характер такої метапрози — метахудожній, з одного боку, і історичний (оскільки вона містить в собі відгомони текстів і контекстів минулого) з іншого.

Історіографічна метапроза (чи історіографічна метафікція) — це термін,

визначений канадським теоретиком літератури Ліндою Хатчеон наприкінці 1980-х років. Термін використовується для художніх творів, які поєднують літературні пристрої метафікції з історичною художньою літературою. Роботи, що розглядаються як історіографічна метафікція, також відрізняються частими алюзіями на інші художні, історичні та літературні тексти (тобто інтертекстуальність), щоб показати, наскільки твори літератури та історіографії залежать від історії дискурсу. Термін тісно пов'язаний з творами постмодерної літератури, як правило, романами.

Роман Майкла Онтадже «Англійський пацієнт», як і інші романи, які звертаються до історичної проблематики, часто відносять до «історіографічної метапрози». Дедалі більше усвідомлення літератури як умовності, яка може бути легко порушена, призводить до навмисного експерименту з лінійним рухом часу, коли в романі порушується хронологічне, причинно-слідче розгортання подій.

Хоча варіювання простору і часу не є відкриттям ХХ ст., але, на думку Н.С. Лейтес, для сучасної літератури змішання простору-часу більш характерно, ніж для інших літературних епох: «Пласти минулого, сьогодення і майбутнього легко поєднуються, перетинають один одного, оповідання легко переноситься з одного просторового кола в інший. І час, і простір варіюються від історично конкретних і біографічних до нескінченних, космічних, вічних і переходять одне в інше» [1]. При всій популярності концепції історіографічної метапрози, її не можна визнати ефективною, так як в ній вся складна ієрархічна система елементів жанру практично зводиться до верховенства тематики твору.

Постмодернізм можна описати не як період, а скоріше як поетику та ідеологію. Він, безсумнівно, намагається боротися з герметичністю модернізму, елітарним ізоляціонізмом, який відокремлює мистецтво від «світу», а літературу від історії. Однак найчастіше він робить це, звертаючи методи модерністської естетизації проти себе. Автономність мистецтва зберігається; метахудожня саморефлексивність навіть підкреслює її. Тем не менш, всередину цієї уявно інтровертної інтертекстуальності шляхом іронічних інверсій пародійності входить ще один вимір: критичне ставлення мистецтва до «світу» дискурсу і, далі, до суспільства і політики. Історія та література є джерелами інтертексту в розглянутому романі; однак тут не можна ставити питання про явну або приховану ієрархію. Історія і література в однаковій мірі є системами нашої культури, які дають зрозуміти, створюють сенс нашого світу.

Література

1. Лейтес Н.С. Роман как художественная система. *Учебное пособие по спецкурсу*. Пермь: ПГУ, 1985. 79 с.